

rodnih pesmi in da se poveri odboru naučnega, naj izda lepo ilustrirano knjigo pravljic za mladino.

Sprejme se predlog tov. Gangla, da se zniža cena mladinskih knjigam ob 1 K 50 vin. na 1 K.

Sklep seje upravnega odbora Zaveze z dne 29. pret. mes.: Z ozirom na znano sovražno stališče, ki ga je zavzel odbor Družbe sv. Mohorja nasproti učitelstvu, in z ozirom na dejstvo, da odbor imenovane družbe neče dati razžaljenemu učitelstvu nobenega zadoščenja, se zavvedno učitelstvo pozivlja, da zavzame temu ravnanju primerno in odgovarjajoče svoje stališče proti Družbi sv. Mohorja.

Mohorjeva družba in učitelstvo.

Celje, 30. decembra 1913.

Mohorjeva družba je žalila učitelstvo in ima namen, vztrajati v tem tiru tudi v bodoče. Je in hoče ostati sovražna učitelstvu, ker se je je popolnoma polastil najfanatičnejši klerikalizem, ki nasprotuje napredku in prosveti. In če stokrat trde nasprotno, jim ne moremo verjeti, ker so njihova dejanja taka, da v polnem obsegu potrjujejo našo sodbo. Treba je le pregledati vsakoletne družbine knjige, kako malone z vsem svojim povestnim gradivom pripravijo ljudske mase za klerikalno politiko. Treba pogledati tudi zadnje »Glasnike«, ki jih družba objavlja v svojem koledarju, in jasno nam bo, da jedra ta bratovščina s popolnim parom po klerikalnih vodah. Le poglejmo, kaj piše n. pr. v zadnjem »Glasniku«. Tam pravi dobesedno: »Vedno zopet se oglašajo udje z željo, naj jim Družba poda zopet »Življenje svetnikov«. Svet povečuje v zgodovini slovska svoje pesnike in pisatelje, v zgodovini umetnosti svoje umetnike, v občini zgodovini svoje vladarje in vojskovodje. Več ko življenje umetnika ali življenje pisatelja je vredno življenje svetnikovo. O njih je rekel Zveličar, da so »luč sveta«, »da so kvas, ki se prekvasi«, da so »trdnjava, zgrajena na skali.« Svetniki so svet spreobračali, ne umetniki in vladarji, svetniki so sejali med narodi izročeni jim sveti nauk, svetniki so pasli narode kot dobri pastirji in so dajali narodom krasen zgled, kako se naj v življenju izvajajo vzvišeni nauki evangellja. Zato pa katolika zanima in veseli in vzpodbuja »življenje svetnikov«. Življenje svetnikov je bilo starim priljubljeno berilo, dandanes se to berilo nadomešča z manjvrednim. Dajmo ljudstvu zopet zdravega nabožnega berila!»

In v listnici uredništva je istotako cela vrsta dokazov za naše trditve o družbinih namelih. Tako piše nekdo: »Ljudje se izgovarjajo, da ne izhajajo več knjige v tako verskem zmislu kakor nekda...« In uredništvo dostavlja: »Hvaležni smo za taka poročila. Pisatelji naj vedo, kaj pravi narod sam.« Drugi piše: »Ljudje pravijo, povesti in pravljice imamo dosti, zakaj ne izdajo življenja svetnikov in molitvenike hočemo imeti.« Uredništvo: »Za taka poročila smo hvaležni. Udje knjige plačujejo in so nekako opravičeni, zahtevati, kar žele. Odbor vse te želje uvažuje in jih po močeh izvršuje. Življenje svetnikov pride na vrsto!« V predzadnjem koledarju je n. pr. ta zanimiva opazka: »Piše se nam: Ljudem ne gre v glavo, kako more cerkvena bratovščina izdajati spise znanih brezvercev in socialnih demokratov. V koledarju se sicer perete, ali zastoj. Da ste izdali »Desetega brata«, je na ljudi zelo slabo vplivalo. Torej Mohorjeve knjige bomo morali pred otroci skrivati.« In tako dalje, vedno v enem in istem tonu. Koliko tisočev dopisov mora v zadevi knjig prejeti tako veliko podjetje, kakor je Mohorjeva družba, toda odbor spravi v svoj »Glasnik« namenoma samo tiste dopise, ki so jih napisali najbolj fanatični in najplitvejši klerikalci. V tem tiči sistem in dalekosežen klerikalni program. In to nam mora že enkrat odpreti oči.

Moje merodajno mnenje pa je, da klerikalnega odbora in večine v Mohorjevi družbi ne bomo prepričali o potrebi druge taktike. Oni bi bili tudi nespametni, če bi se dali prepričati, ko pa imajo večino in torej oblast v rokah. Sploh je izključeno, da bi obe naziranji, klerikalno in protiklerikalno, spričo agresivnega nastopanja naših klerikalcev mogli trajno ostati pod skupno streho Mohorjeve družbe. In naravnost neumevno je, da danes toliko tisočev naprednih udov podpira Družbina klerikalna stremjenja s svojimi članski prispevki ter deluje s tem takorekoč proti samemu sebi, proti svojim lastnim idejam, ki jih sicer v svojem političkem in prosvetnem delovanju izkuša uveljavljati med narodove. Tudi napredna smisel mora ustvariti vsakojake posvetne in političke naprave za prodiranje med ljudstvo za pridobivanje novih privržencev.

In če to priznamo, potem ne bomo niti trenutka dalje prigovarjali klerikalcem, da se naj poboljšajo, temveč idimo samostojno na delo, pokažimo Celovcu hrbet in osnujmo novo književno družbo, ki se bo otresla tiste blaziranosti, katera je sedaj, prevladuje v Družbinem odboru in med poverjenstvi, ne pa tudi med udi. Celovcu pustimo, naj dela, kar hoče, mi pa potomo nove književne družbe dajmo preproste mu narodu vsako leto dobrega leposlovnega in toli potrebnega gospodarskega čtiva; vse to brez kakih neplodnih polemik, kakor si jih žele mladi gospodje v Celovcu! Lotimo se tega koristnega dela z zaupanjem v dobro stvar, in uspehi ne izostanejo!

Jedro resnično narodnega življenja je pri Slovencih dobiti v učiteljskem stam. Ta stan ima tudi izborna organizacija, ima lastno tiskarno, ima izvrstne moči v svojih vrstah, ima pa tudi dovolj volje za vsako dobro delo. Učiteljski stan je poklican, da nas reši takega delovanja sedanje Mohorjeve družbe. — Naj se loti tega dela! Kolikor vem, so se podobni načrti že delali v Celju, v Gorici in v Ljubljani, vendar se mi z ozirom na povedano zdi najbolje, ako se tega dela primere učitelstvo, dolžnost drugih pa je, to delo podpirati.

Opomba uredništva: S tem otvarjamo debato o tem prevažnem vprašanju. Priobčeni članek nam je došel iz neučiteljskih krogov. Dobro je, če se sedaj oglašajo učitelstvo samo. Zadeva zasluži splošnega zanimanja in preudarka.

Tovarišem!

Na prošnjo odbora »Učiteljske tiskarne« sem sprejel s tekočim letom uredništvo »Domačega Ognjišča.« Zavedam se velikih dolžnosti, ki sem jih sprejel s to častno nalogo, a en sam ne more delati čudežev. Moj program je obširen, saj je tudi polje, ki ga naj obdeluje list, tako velikansko, da dobe pisatelji najrazličnejših strok in smeri tu svoje torišče. Umestno pa je, da vabim tem potom k sodelovanju predvsem učitelstvo, ljudskošolsko in srednješolsko, saj tu lahko govore direktno staršem svojih gojencev.

Apeliram pa še predvsem na svoje mlajše kolege, da me podpirajo vsestransko, da bomo dvignili list na tisto višino, ki jo zasluži, saj tudi naša stanovska čast in zavednost zahteva to.

Ker je tudi založništvo obljubilo novo moderno opremo, cena listu pa vendar ostane še tako malenkostna (2.50 K), je pač tudi majhna agitacija za naročnike kaj lahka in hvaležna stvar.

Upam torej, da sem našel razumevanje in da me bodo tovariši tudi podpirali.

Na Misličah, dne 1. januarja 1914.

Fran Erjavec.

NB.: Vsi rokopisi naj se pošiljajo na naslov: Fr. Erjavec, učitelj na Misličah, p. Divača. (Primorsko).

Iz naše organizacije.

SKUPNE ZADEVE.

Iz vodstva Zaveze.

S III. vodstvene seje upravne dobe 1913/1914 (15. decembra 1913).

1. Predsedstvo »Zveze slovanskega učitelstva v Avstriji« je vprašalo našo Zavezo, če bi se slovensko učitelstvo, včlanjeno v Zavezi, udeležilo nameravnega protestnega zborovanja in protestnega obhoda pred dunajskim parlamentom. Zavezin predsednik je odgovoril, da od naše strani ni misliti v tem času na kakšno obilno udeležbo, ker bi dotičniki ne dobili zato potrebnega dopusta, udeležba pa bi ne mogla biti tudi sicer zadostna zaradi prevelikih stroškov.

2. Neka prošnja za primerno denarno podporo v svrhu ustanovitve knjižnice se reši negativno, ker Zaveza nima zato razpoložljivih sredstev.

3. Vodstvo nekega Zavezinega učiteljskega društva je vprašalo Zavezino vodstvo, če je z neko medlo izjavo v koledarju »Družbe sv. Mohorja« za leta 1914 — na strani 211 — zadovoljno, in če bo dala Zaveza spričo tega kakšno izjavo, ker ni prejela zahtevanega zadoščenja. Na to vprašanje se je odgovorilo, da bo prišla izjava vod. Zaveze, ki naj služi v splošno informacijo, v prvi prihodnji številki »Uč. Tovariša«. (Glej št. 48. »Uč. Tov.« z dne 28. novembra t. l.)

4. Za uporabo velike dvorane Narodnega doma v Ljubljani povodom našega jubilejskega slavlja nam to upraviteljstvo ni računilo nikakršne najemnine in odškodnine.

5. Pisatelj Fran Rojec je ponudil Zavezi v založbo igra »Sosedov god v Mošnjah«. Po ugodni ceni se bo sklepalo, ali se ponudniku ugoditi ali ne.

6. Tovariš Alojzij Selinšek je napisal za »Popotnika« članek, ki naj služi »Odsesu za sestavo slovenskega vzgojnega programa« v preudarek in v poglabljenje predloga, ki ga je stavil pri zadnji delegacijski seji.

7. C. kr. urad za odmero pristojbin je izročil vodstvu Zaveze plačilni nalog za pristojbinski namestek od Zavezinih primičnin v znesku K 76.50. Zapadla pristojbina, ki znaša K 21.05, veljavna za čas od 1. jan. 1911 do 30. novembra 1913, pa se mora plačati takoj.

8. Rešitev nekega vprašanja, ki ga je poslal na vodstvo Zaveze odbor »Učiteljskega društva za sežanski okraj«, se odstopi upravnemu odboru Zaveze.

9. O predlogu in resolucijah nekega učiteljskega društva se ne obravnava, ker dotično društvo že od leta 1909, ni plačalo Zavezi članarine. Po Zavezinih pravilih je torej samo molče izstopilo iz Zaveze.

10. Zavezinega predsednika se pooblašča, da poroča na božični seji upravnega odbora o preosnovi »Ročnega zapisnika« in da stavi v tem pogledu primerne predloge.

11. Okrožnica glede sanacije Zavazinih listov se razpošlje vsem včlanjenim društvom s pozivom, da naj se ta zadeva korenito preštudira. Tozadevni sklepi, sprejeti na občinih zborih, naj se potem odpošljejo pravočasno vodstvu Zaveze v končno rešitev.

12. Določi se dnevni red seje upravne dobe odbora, ki se vrši dne 29. decembra 1913 ob dveh popoldne v načelstveni sobi »Učiteljske tiskarne« v Ljubljani.

13. Državnemu poslancu gospodu dr. V. Ravničarju se odpošlje po vodstvu Zaveze pismena zahvala za njegov odlični govor, ki ga je imel dne 26. novembra leta 1913 v dunajski državni zbornici glede vprašanja učiteljskih plač, proseč ga za eno še nadaljne podpore.

14. Inserati v »Učit. Tovarišu« se poverijo s 1. januarjem 1914 tovarišu Franu Maroltu, ker ima kot upravnik tem lažji pregled lista.

15. Ugotove se nekateri predlogi, ki se nameravajo staviti od vodstva Zaveze na seji upravne dobe odbora.

Štajersko.

Slovenjebistriško učiteljsko društvo ima v četrtek, dne 8. jan. 1914, svoje občno zborovanje, ki se vrši v Slov. Bistrici v hotelu »Avstrija« ob 10. uri predpoldan ob nastopnem vzporedu:

1. Zapisnik o novembrovem zborovanju

2. Dopisi — poročila.

3. Eventualno predavanje.

4. Tajnikovo poročilo o delovanju društva v minulem letu in blagajnikovo o gmotnem stanju društva.

5. Volitve.

Z ozirom na 3. in 5. točko dnevnega reda se pričakuje polnoštevilna udeležba članov. — Vabijo se obenem še tovariši in tovarišice, ki so doslej stali zunaj naših vrst, da store vendar enkrat svojo dolžnost, katero jim narekuje naša organizacija.

Jos. Sabati, t. č. predsednik.

Učiteljsko društvo za ptujski okraj ima dne 8. januarja 1914 ob pol 11. uri v ptujski okoliški šoli svoj občni zbor z nastopnim dnevnim redom: 1. Zapisnik. 2. Letno poročilo tajnikovo, blagajnikovo, knjižničarjevo. 3. Volitev odbora. 4. Slučajnosti. Pobirala se bo tudi članarina. Tovarišice, tovariši! Pridite vsi! Ob 10. uri predpoldne zboruje v istih prostorih čebelarstvo za Ptuj in okolico. Na dnevnem redu je letno poročilo in volitev odbora. — Ivan Klemenčič, t. č. predsednik.

Učiteljsko društvo za mariborsko okolico ima glavno zborovanje dne 8. prosinca 1914 točno ob 10. Vzored: 1. Zapisnik. 2. Dopisi. 3. Poročila načelnika, blagajnika. 4. Volitev novega odbora. 5. Slučajnosti. Tovariši, tovarišice! Prijateljstvo je lepo, tovarištvo prijetno, stanovska vzajemnost nad vse potrebna. Strmimo se v dosego mogoče mere smotrov našega poklica! Veselo ter srečno 1914! Odbor.

Književnost in umetnost.

Popotnik objavlja v svoji 12. številki XXXIV. letnika to-le vsebino: 1. Vekoslav Selinšek: Nekoliko o našem vzgojnem programu. 2. Pav. Flere: O biološkem pouku. 3. Evgen Sajovic: Učna osnova in inštrukcija za pouk telovadbe in odredba o prirejanju mladinskih iger na gimnazijah (vseh tipov) in na realnih šolah. (Konec.) 4. Književno poročilo: Ocene, Novosti. 5. Razgled: Pedagoški paberki. — Skrb za obrambo mladine. — Šolske in učiteljske vesti. — Inostransko šolstvo. — Prosvetna kronika. — Razne vesti. —

Mala poročila. — Uredništvo piše: »S pričujočo številko zaključujemo »Popotnikov« XXXIV. letnik. Zahvaljujemo se vsem vrlim sodelavcem in prijateljem našim na blagohotni podpori v minulem letu, priporočujoč se obenem njih blagonaklonjenosti tudi za prihodnji »Popotnikov« XXXV. letnik. Naj se krog sodelavnikov širi, število gmotnih podpornikov pa množi! Le tedaj bo zasiguran obstanek edine slovenske pedagoške revije, kar naj bo častna naloga vsega zavednega slovenskega učiteljsstva!«

Politiški pregled.

* **Za deželnega glavarja** na Kranjskem je zopet imenovan dr. Ivan Šušteršič.

* **Statistika glasov na Hrvaškem.** Statistika pri zadnjih saborskih volitvah oddanih glasov kaže, da so dobili: Hrvaška samostalna stranka 31.576 glasov, Srbska samostalna stranka 12.871, obe skupaj, ki tvorita koalicijo, 44.447 glasov; Frankovci 15.079, Starčevićanci 14.988, dalje samostojni pravaši 3331, Unionisti 13.585, Seljačka stranka 12.588, Srbski radikali 3277, Centrum 2386, Socialisti 800, Vsenemci 149 glasov.

* **Izgube Srbije.** Oficialno poročajo: Srbija je v vojni s Turčijo izgubila 6500 mož, v vojni z Bolgarijo 7000 mož, skupaj 13.500. Ranjenih je bilo: v vojni s Turčijo 16.000 mož, v vojni z Bolgarijo 17.000, skupno 33.000 mož. Kolera jih je pobrala 4700. Izgube v ekspediciji proti Albancem ob zadnjem uporu niso vštete.

Kranjske vesti.

— **Dr. Ignacij Žitnik** †. Na Silvestrovo so pokopali v Ljubljani dr. Ignacija Žitnika, državnega in deželnega poslanca. Bil je pristaš S. L. S., a do učiteljsva ni zavzemal onega odurno-sovražnega stališča, kakor ga zavzemajo nekateri njegovi tovariši. Bil je strpljiv in koncilijanten nasprotnik, ki se je dalo z njim govoriti. — V zadnjem zasedanju deželnega zbora so naskočili napredno učitelstvo z vehemencno silo deželni poslanci dr. Zajec, dr. Lampe in Jaklič. Ko je hotel tovariš Gangl odbiti napade, mu je dež. glavar dr. Šušteršič vzel besedo, češ, da pretvarja sveto pismo. Na kulorju sta se potem srečala dr. Žitnik in Gangl. In prvi je dejal proti drugemu: »Dr. Šušteršič vas ni razumel; prenelil se je! Sploh se vam čudim, da morete spričo takih dogodkov ohraniti tako mirno kri. Po pravici vam povem, da bi se jaz ne mogel tako zadrževati!« — Bodi delavnemu, nesebičnemu in preudarjenemu možu ohranjen prijazen spomin tudi v vrstah naprednega učiteljsva!

— **Ustanovni shod »Društva učiteljev slovenskih in obrtnih nadaljevalnih šol«** se je vršil v sredo 31. decembra 1913 v salonu hotela »Ilirija« v Ljubljani. Zborovanje je otvoril predsednik pripravljalnega odbora tovariš Humek s Krškega. Ta naznanja, da se je oglasilo do sedaj 116 članov k temu društvu; odzvale se pa niso dosedaj naslednje obrtne nadaljevalne šole: Bled, Crnomelj, Gorica, Ljubljana II., Ljubljana III., Miren in Trst. Predsednikom je bil izvoljen tov. Humek s Krškega, odbornikom pa: Hočevar Maks — Krško, Rant Fran — Radeče, Pristovšek Fr. — Žalec, Mikuš Matej — Tolmin, Likozar Anton — Ljubljana, Skulj Fran — Ljubljana, Slapšak Julij — Radovljica. Pregledovalca računov sta Novak Alojzij in Sadar Vendelin. Takoj po zboru se je konstituiral odbor in sicer: Humek, predsednik; Skulj namestnik; Hočevar, tajnik; Slapšak, blagajnik. Letnina se je določila na 3 K, pristojnina 1 K. Prijateljski razgovor, ki se je nato razvil, je pokazal, da bo imel izvoljeni odbor mnogo dela v prosep, razcvit in napredek obrtnih nadaljevalnih šol in za dobrobit na njih delujočega učiteljsva. Bog daj, da bi imelo započeto delo mnogo uspeha!

— **Dr. Brejc, poslanec Piber in dr. Polc** so se peljali na Silvestrovo v Ljubljano. To ni za nas nič zanimivega. Med sabo so se pogovarjali o različnih stvareh. To je že bolj zanimivo — pa tudi tega ne bomo povedali. Najbolj zanimivo je bilo mnenje dr. Brejca o Slomškariji in o naprednem učitelstvu. Dr. Brejc obsoja postopanje deželnega odbora kranjskega pri priznanju draginjskih doklad. On ne bi postopal tako pristransko. S tem se vzgajajo samo hinavci, ki se le hlinijo S. L. S. in ki niso zanesljivi. To bodo pokazale prihodnje deželnozbornske in državnozbornske volitve. Susteršič ne vidi tega, tudi noče viditi, da je S. L. S. že letos šla grozno nazaj. Slomškarijo naj pusti popolnoma v nemar, postopa naj popolnoma nepristransko z učitelstvom. Tako bi delal Brejc — a eno pa je potrebno: Naprednim vodite-

ljem slov. učiteljstva se morajo glave posekati — pa bo vse dobro! — Kakor vidimo, goji dr. Brejc jako pobožno željo. Treba je uvesti inkvizicijo, pa se mu ta želja izpolni. Prej ne!

—r— **Deželni šolski nadzornik**, dvorni svetnik Fran Levec je nenadoma obolel. Čujemo, da se temu odličnemu šolniku zdravje zopet vrača. Od srca želimo, naj gospod dvorni svetnik kmalu popolnoma okrevaja!

—r— **Iz seje c. kr. okraj. šol. sveta v Radovljici 30. pret. m.** Predsednik naznani kurentno rešene stvari. Dovolijo se starostne doklade sledečim učnim osebam: I. starostna doklada E. Schiffrerju, Jesenice; prva začasna starostna doklada Uršuli Potočnik, Breznica in Pavli Dežman, Gorje. — Pritrdi se prošnji kraj. šol. sveta na Bledu, da se uvede celodnevni nerazdeljeni pouk od 1. nov. do Velikonoči na Bledu. — Ugodno se reši neka prošnja za podporo. — Kraj. šol. svetom v Boh. Sred. vasi se imenuje vpokojeni župnik Iv. Berlic. — Nadučiteljsko mesto v Mošnjah se vnovič razpiše. — Odobre se proračuni krajnih šol. svetov kakor tudi račun c. kr. okr. šol. sveta in proračun. Stavi se terno predlog za def. nameščenje uč. mesta na Dovjem. — Odobri se slednjič več inšpekcijskih poročil.

—r— **Šolstvo, znanost in umetnost v proračunu mestne občine ljubljanske.** Proračun mestne občine ljubljanske za l. 1914 izkazuje za šolstvo, znanost in umetnost 190.531 K potrebščin in 46.616 K pokritja, torej primanjkljaja 143.915 K. Izdatki za ljudsko šolstvo samo znašajo 62.242 K, za realko pa 11.916 K.

—r— **Razpis učiteljskih služb.** V šolskem okraju Kamnik se razpisujejo naslednja učna mesta z zakonitimi prejemki v stalno nameščenje: 1. eno učno mesto na štiritrazredni ljudski šoli v Domžalah z omejitvijo na moške prosilce; 2. eno učno mesto na dvorazredni ljudski šoli v Smartnem; 3. nadučiteljska služba in učno mesto na dvorazredni ljudski šoli na Vrhpolju; 4. nadučiteljska služba, event. učno mesto na dvorazredni ljudski šoli v Radomlju; 5. nadučiteljska služba in učno mesto na novoustanovljeni dvorazredni ljudski šoli v Stranjah; 6. nadučiteljska dvorazredni ljudski šoli v Čemšeniku; 7. učno in voditeljsko mesto na enorazredni ljudski šoli v Pečah, in sicer iznova s pristavkom, da ostanejo še vložene prošnje tudi za novi razpis natečaja v veljavi; 8. po eno učno in voditeljsko mesto na enorazrednih ljudskih šolah na Rovih in na Selih. — Pravilno opremljene prošnje za eno izmed teh učnih mest je za vsako posebej vlagati do 15. januarja 1914. — V postojnskem okraju: Na Premu nadučiteljska služba. Prošnje do 13. januarja 1914. Mesto za učitelja na petrazredni ljudski šoli v Postojni do 15. januarja 1914. — V novomeškem okraju: Učno mesto na štiritrazredni ljudski šoli v Žužemberku do 15. januarja 1914. — V litijskem okraju: Učiteljska služba (za moške prosilce) na štiritrazredni ljudski šoli v Smartnem pri Ltiji do 6. januarja leta 1914.

Štajerske vesti.

—š— **»Trije kralji v Dobju.** V torek dne 6. prosinca 1914. pridejo točno ob pol 3. uri popoldne ob vsakem vremenu v šolo v Dobju »Trije kralji«, spremlja jih pevski zbor učencev, počej pesem v D-molu »Tja od izhoda solnčnega«. Ostale glasbene in pevske točke ter prireditve bo izvajal novi salonski orkester ter učiteljski pevski zbor. — Čisti dobiček vstopnine je namenjen za naročilo knjig za ljudski oder in za poravnavo dolga za orkestralna godala. Tovarišice in tovariši, dobro došli!

—š— **Iz št. Pavla pri Preboldu.** Šolski vodja v Mariji Reki je dobil zaradi bolehnosti trimesečni dopust. Nadomestuje ga okrajni pomožni učitelj tov. M. Stante.

—š— **Iz Žalca.** Nogo si je zlomila učiteljica Pepca Ahtikova. Vrli tovarišici želimo, da čimprej ozdravi!

—š— **Iz Žalca.** Žalsko učiteljstvo je priredilo v nedeljo, dne 14. decembra, v risalni dvorani roditeljski sestanek s šolsko veselico. Nadučitelj tov. Petriček je orisal najprej pomen takih sestankov ter razjasnil staršem, kako je treba vzgajati otroke k pokorščini, marljivosti in rednosti. — Nato so deklamirali otroci »Pičica na i«, »Povest o nosku«, »Sam«, »Vrnitev«, »Razgovor dveh krtoev« in »Ujetega ptiča tožba«; nekateri prav ljubko. Pod spretnim vodstvom tov. Vrečerja so zapeli jako lepo »V dolinci prijetni je ljubi moj dom« in »Trobentica« (Adamičeva). Občudovali smo posebno dečke, ki se jih ponekod ne more pripraviti k petju. Ob

* Po naključju zakasnilo. Uredn. koncu se je igrala stara, a vedno lepa igri-

ca »Stari vojak in njegova rejenka«, ki jo je priučil tov. Pristovšek. Nekaterim igralcem in igralkam so se vloge dobro posrečile, nekateri pa so malce preveč recitali. Ni malenkost, prirediti kaj takega z učenci, in zato gre delavnemu žalskemu učiteljstvu vsa hvala!

Učiteljsko društvo za brežiški in sevniški okraj ima dne 6. januarja 1914 ob pol 11. uri dopoldne na Vidmu svoj občni zbor po sledečem vspredu: 1. Odobrenje zadnjega zapisnika. 2. Društvene zadeve. 3. Poročilo predsednika o društvenem delovanju preteklega leta. 4. Poročilo blagajničarke o gnotnem stanju društva in pregled računa za leto 1913. 5. Slučajnosti. Odbor.

Tržaške vesti.

Julij pl. Kleinmayr.

Dne 28. pret. meseca je umrl v Trstu v 67. letu svoje dobe Julij pl. Kleinmayr, c. kr. učiteljski profesor. — Pokojni prof. pl. Kleinmayr je bil oče našega tovariša Ferda pl. Kleinmayra, c. kr. učitelja v Trstu, ter je veliko let deloval kot učiteljski profesor — naposled na učiteljski v Kopru — in kot tak vzgojil lepo število slovenskih učiteljev in učiteljic. — Svoj čas je bil tudi literarno delaven. Nalogo svojega življenja in stanu je zvesto in uspešno izpolnjal ter si je v srcih znancev, prijateljev in učencev postavil s svojimi deli trajen spomenik. — Bodi vrlému slovenskemu možu ohranjen časten spomin! — Preostalih naše iskreno sožalje!

Istrske vesti.

—i— **Nova šolska poslopja v Pulju.** C. kr. namestništvo razpisuje v Pulju stavbo nove realke in nove državne dekleške meščanske šole. — Stavbi morata biti dogotovljeni do konca meseca avgusta t. l.

—i— **Imenovanje.** Občinsko starišinstvo v Voloskem je imenovalo za voditelja nižje realne gimnazije profesorja na istem zavodu, Filipa Crvariča.

Splošni vestnik.

Ob začetku novega letnika nimamo nujnejše prošnje, nego je to: Vsi na delo za razširjenje »Učiteljskega Tovariša«! — Vsak zaveden učitelj, vsaka zavedna učiteljica bodi naročnik, oziroma naročnica našega lista! Čim večji pritisk na nas — tem večji odpor od nas! — Prosimo tudi rednega in točnega dopisovanja. Informirajte nas takoj o vsem, kar se zgodi zanimivega in važnega v našem stanu! Pojdimo naprej v moralnem in materialnem oziru! Opozorjamo na današnji uvodnik!

Knjige Slovenske Šolske Matice za l. 1913 izidejo koncem meseca januarja. — Zaradi tarifnega gibanja med tiskarji ni bila dogotovitev knjig prej mogoča. — Iz istega vzroka izide »Zvonček« teden dni pozneje.

Slovenska šolska Matica priredi tekom letošnjih velikih počitnic svoj II. počitniški tečaj v Ljubljani. Podrobnosti objavi odbor.

Nova pravila Zaveze so predložena ministrstvu za notranje zadeve v odobrenje.

Akademija kaznjencev. V sever. Sibiriji so ustanovili ruski dijaki, ki so bili izgnani iz Rusije zaradi revolucije l. 1905., svojo akademijo. Vlada jim gre pri tem na roko, zato člane oprošča navadnega dela. Dijaki, člani te akademije, se ponajveč bavijo z raziskovanjem še nepoznanih krajev Sibirije. Člani te akademije so preiskali tudi Novajo Zemljo. Tako utegne ubogi prognanci koristiti človeštvu in sebi, ker končno se utegne tudi trdo oko ruskega absolutizma omiliti nad kakim pridnim raziskovalcem.

Ljudsko šolstvo v novi Srbiji. Število srbskih ljudskih šol v novih srbskih pokrajinah je znašalo za turške vlade 193 šol z 290 razredi in 240 učnimi osebami. V kratkem času srbske vlade pa se je to število pomnožilo na 395 šol s 350 učnimi osebami. Sedaj je nezasedenih še 156 učiteljskih mest.

Pisarna družbe sv. Cirila in Metoda je razposlala koledarje za leto 1914. na razne znane naslove. Mogoče je, da se pomotoma ni poslal koledar kakemu posebnemu rodoljubu, ali se tudi ni vedelo za njegov naslov. Za to naj ne bo zamere! Oglasi naj se vsak sam in postreglo se mu bo točno.

Senzacionalen poizkus hoče izvesti neka bogata žena v Čikagi. Adoptirati hoče 15 enako starih otrok, toda raznih plemen, ter jim dati enako vzgojo. Upa dokazati s poizkusom, da imata vzgoja in okolica na razvoj značajja večji vpliv nego dedljivost in plemenski instinkt.

Razgled po šolskem svetu.

— **Prva slepa abiturientka.** Da so se slepi mladeniči pospeli celo do vseučiliških študijev, je že znano. Med ženskim spolom pa doslej ni bilo slepih visokošolk. Prva gospodična, ki se je vkljub telesni slepoti tako pospela, da je napravila abiturientski izpit, je hči komerčnega svetnika Hilda Mittelstein-Scheidova v mestu Barmen v Nemčiji. Mlada dama se je vpisala na vseučilišče v Göttingen kot slušateljica kmetijskih ved. Istotam je vpisan njen brat, ki je tudi slep.

— **Ljudska šola za cigane.** V občini Felsör na Ogrskem se je v zadnjih letih naselilo jako dosti ciganov. Danes je tam 270 ciganskih družin naseljenih stalno, ki imajo celo trumo otrok. Za te otroke je sedaj ogrska vlada ustanovila posebno šolo, katere drugi otroci ne obiskujejo, ampak so vsi učenci in učenke pravi, pristni ciganci.

Pozor, tovariši in tovarišice! Opozorjamo in prosimo, da zastavite svoje moči sedaj za razširjenje »Slov. Ilustrovanega Tednika«. Ta list se čedalje lepše razvija in to budi zavist gotovih ljudi, da so začeli ruvati zoper njega. Ker si je pridobil najboljše slovenske pisatelje in pisateljice za sotrudnike, pravijo in pišejo, da sedaj ne bo več za krščanske hiše. — »Slov. Ilustrovani Tednik« zasluži nas vseh največjo podporo, ker širi izobrazbo med ljudstvo. Vsaka šola bi ga naj imela in razširite ga v vse slovenske rodline. Zahtevajte ga po vseh gostilnah, društvih, brivnicah itd. da izpodrine tuje židovske Slovincem sovražne liste.

BRKIN:

V zgodnji zimi.

Reminiscenca.)

Kaj bi pač bilo, če bi ga hipoma izgubila...

(Iz starega dnevnika.)

»Joško, čitaj dalje!« je mirno velel učitelj Štefan Krtina in naredil par korakov po toku zakurjeni šolski sobi. Monotonno je odmevalo po sobi, zunaj je pa tiho prihajal mrak in nalahno so naletavale snežinke.

— Danes pred leti, ah, zakaj sem se spomnil, skoraj bi bilo že umrlo v srcu, skoraj sem že pozabil, da sem živel nekoč drugo življenje, življenje podobno prelestnim sanjam, fantovskimi pesmi v mesečini.

Stopil je k oknu, pravkar je zajejala burja kakor vzdih umirajočega starca. V polmraku je sanjala zaluščena in oddaljena gorska vasica, vsenaokrog pobeljeno, dolgočasno hribovje.

»Čitaj iznova — Anica!«

— Da, danes pred leti, prav tak dan je bil zunaj. Prvič sva šla tedaj skupaj po samotni, predmestni ulici. Molče sva stopala med snežinkami, v srcih pa je drhtela pesem o ljubezni, mladi, kristalno čisti ljubezni. Komaj sva se upala dihati, in tedaj sta se srečala najina pogleda. Prijel sem jo z roko in komaj slišno šepnil: »Prvi poljub...«

— Pretreslo naju je s silovito močjo — prvi poljub. — Še se je sklonila nazaj, pa privil sem jo k sebi, oklenila se me je okrog vratu in ustna so se združila z ustni. In potem sem ji poljubljal oči, čelo, lica... In tisto minuto sva zazrla paradiž, vsenaokrog je zablestelo solnce, in v hrepenenju dveh mladih duš je zažarela bodočnost. V sanjah sva bila onkraj morja.

— In danes — ha ha ha? Šel sem za svojimi sanjami — na morje, za zahajajočim solncem. Vihar me je pa vrgel na otok sredi neizmernih daljin. In ko sem ga pregledal, sem opazil, da ni žive duše na njem, vse izumrlo, sami grobovi, le tu in tam se je zdramila neznanca, topa žival in je leno zlezla v svojo luknjo. Vrtinec mi je pogoltnil čoln, in ob tihih večerih sem posedoval na visoki skali, moje oči so pa zrlje tja daleč — v daljne daljine, kjer je ostala ona, ki sem ji dal svoje srce, svojo dušo. Pričakoval sem jo, klical sem jo, a ona me ni čula in ostal sem sam na tem pozabljenem otoku, daleč, daleč od belih cest in svetlih mest. Ne dosežejo jo več moja hrepenjenja, ne objame je več moje izpito srce...

— Ah, v tej minuti, pred leti je bilo.

»Gospod učitelj, ko bi imela jaz milijon, pa bi kupila zrakoplov, plavala z njim na Dunaj in tam bi ogledovala cesarski prestol. Ali ste ga vi že videli?«

»Ne, Anica, če boste pridni, pripovedoval vam bom pa jutri o deklici, majčkeni in ubogi, ki je našla zaklad, a ga je zamenjala za skledo leče.«

Zmračilo se je popolnoma in goste snežinke so plesale v mrzli burji.

»Molimo!«

»Oče naš, ki si v nebesih!...«

Za kratek čas.

Tržaški cesarski namestnik, ki gleda na to, da niso avstrijski zakoni samo na papirju, je izdal — kakor znano — svoječasno odlok, da ne smejo v Trstu biti v javnih uradnih službah italijanski podaniki. Prišla pa je višja odredba, ki pravi, naj se jih pusti pri miru in naj se jim rajše podeli avstrijsko državljanstvo. — Modro!

V neki enorazrednici (na Tolminskem) tik italijanske meje je dobil od c. kr. okr. šol. sveta kurjavo v šolski sobi (za 90 K) sam predsednik krajnega šol. sveta. — Glasom predpisa (po § 64. š. in u. r.) je zahteval učitelj, naj kuri predsednik tako, da bo v pričetku pouka več toplote kot 4 stopinje Celzija. Ob 11. uri predpoldne pride predsednik v šolo in ko vidi, da kaže toplomer le 7 stopinj C, namesto 10 stopinj R — kaj ukaže? »Toplomer mora biti obešen od sedaj na peči!«

Sporočili so to c. kr. nadzorniku in pristavili, da zaradi mraza v šoli ne more biti pouka. »Ko mine zima, pridem pogledat, da se prepričam.«

V šolskem posloju sta razen učilnice še dve drugi sobi. Eno ima brezplačno na razpolago predsednik kr. šol. sveta za — tobakarno in botego. — Kontrolantari!

Učitelj je vložil na c. kr. šol. svet pritožbo, češ, da šolsko poslopje ni zato ravno najbolj primerno in da se zaradi tega moti pouk.

»Predsedniku se dovoljuje tobakarna samo še do konca šolskega leta, a za drugo sobo se učitelju odtegne 100 K.«

Predsednik je dobil od c. kr. okr. šol. sveta tudi snažnino za letnih 80 K. Gosp. nadzornik je imel lansko leto priliko prepričati se, da je šol. soba čista in popolnoma naravno okrašena: stene so porastene bodisi z gobami ali pa so preprežene z jako trpežnimi nad dve leti starimi pajčjimi mrežami. Tudi po tleh bi zrastle kake plemenite cvetice, če bi se vsake tri tedne enkrat ne pometlo.

Učitelj se je lani kakor letos pritožil na c. kr. okr. šol. svet.

Predsednik dobi ukaz:

»Tamkajšnji učitelj se pritožuje, da ne snazite dovolj. Glejte, da bodete v bodoče pometal in brisal prah, kot imate naročeno, drugače se Vam nič ne izplača.«

Dodati je treba še, da je dobil predsednik že v začetku šolskega leta vnaprej plačano za snažnino in za kurjavo.

To bi bile Salamonske ali pa salamsenske odredbe.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

O pokojnem nadučitelju tovarišu Ivanu Kauklerju smo prejeli še en nekrolog, ki ga priobčimo prihodnjic.

LISTNICA UPRAVNIŠTVA.

Današnja številka ima priložene ček. položnice. C. naročniki naj pri plačevanju naročnine nakažejo tudi za položnico 8 v (saj prihranijo še vedno 5 h). Naročniki, ki so plačali celotno naročnino za 1914, nimajo priložene položnice (kar pomenja kljukica na naslovnem listku). Vsa plačila naslovite le upravnistvu »Učiteljskega Tovariša«. Upravnistvo.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Radoj Korene.

Last in založba »Zaveze avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev«.

Tiska »Učiteljska tiskarna« v Ljubljani.

Knjigoveznica

Anton Janežič

Ljubljana

Florijanska ulica 14

se priporoča slav. šolskim vodstvom in gg. učiteljem za izvrševanje vseh v knjigoveško stroko spadajočih

del.

Pri večjih naročilih 10% popusta.